

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

fondets betydning kan klart måles i en øget kunstnerisk aktivitet til gavn for den enkelte kunstner og for dansk kunstliv som helhed. Når dette er sagt, bør man dog også gøre sig klart, at det, der gennem mange år er forsømt inden fondets oprettelse i 1956, ikke med ét slag kan indhentes, og at der med fondets virksomhed i de forløbne få år kun er taget et første skridt i bestræbelserne for at bringe kunsten ud til videre kredse af vort folk.

Det er min overbevisning, at den i lovforslaget indeholdte klarlægning af fondets virksomhedsområde vil sætte fondet i stand til at nå et langt stykke videre, når samtidig den økonomiske ramme for fondets arbejde tilpasses det eksisterende og voksende behov.

Der stilles herefter forslag om, at Statens kunsthjælps årlige rådighedssum forhøjes fra 700 000 kr. til 1,5 mill. kr., idet der til udsmykning af bestående bygninger og anlæg påregnes anvendt indtil 300 000 kr. af den samlede bevilling; dette forslag er i overensstemmelse med en indstilling fra fondets styrelse og er, for så vidt angår behovet for midler til udsmykningsarbejder på nybygninger, baseret på det indvundne erfaringsmateriale med hensyn til antallet af indkomne ansøgninger. Det til udsmykning af allerede opførte bygninger beregnede beløb må selvsagt være mere skønsmæssigt ansat, men det samlede beløb må antages fuldt forsvarligt at kunne udnyttes til fondets formål.

Lovforslaget indeholder endvidere en vis revision af bestemmelserne for Eckersberg-Thorvaldsenfondet, hvis formål er at yde understøttelse til ældre, fortjente danske kunstnere eller sådanne efterladte og subsidiært at støtte talentfulde unge kunstnere. De forløbne år har gjort det ganske klart for fondets styrelse, at den rådighedssum på 75 000 kr. årligt, som er tillagt dette fond, er utilstrækkelig. Det har ikke været muligt at hjælpe mere end knap halvdelen af de kvalificerede ansøgere, og de uddelte portioner har været for små til at betyde en virkelig hjælp. Til det subsidiære formål har man så godt som intet kunnet yde. Indkomne ansøgninger har endvidere i mange tilfælde vist, at der også uden for de af loven i øjeblikket omfattede aldersgrup-

per findes kunstnere, som sidder i overordentlig trænge kår, og som har behov for støtte, og der synes ikke at være grund til at udelukke efterladte efter yngre kunstnere fra i påtrængende tilfælde at kunne få hjælp fra fondet.

Det forekommer derfor naturligt på grundlag af de indvundne erfaringer at udvide fondets virksomhedsområde, således at det principielt kan virke som statens almindelige understøttelsesfond for danske bildende kunstnere og deres efterladte, dog således at der ved administrationen af fondets midler i første række tænkes på de ældre kunstnere og deres efterladte og de unge talentfulde kunstnere, således som den hidtidige ordning har været. Fondets årlige rådighedssum foreslås forhøjet fra 75 000 kr. til 200 000 kr. i overensstemmelse med indstillingen fra fondets styrelse, der har givet udtryk for, at en forhøjelse af rådighedssummen med 100 000 kr. ville være begrundet alene i ønsket om, at der ydes passende støtte til den kreds af personer, som loven hidtil har omfattet.

Jeg tror, at alle vil forstå, at den landvinding for en meget væsentlig side af vort kulturliv, som oprettelsen af Statens kunsthjælp og Eckersberg-Thorvaldsenfondet i sin tid betød, må styrkes og udbygges, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefaler jeg dette til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af loven om oprettelse af „Statens almindelige Videnskabsfond“*.

„Statens almindelige Videnskabsfond“ blev oprettet ved lov nr. 215 af 7. juni 1952. Indtil den 1. april 1958 arbejdede fondet med et årligt rådighedsbeløb på 2 mill. kr., en sum, der derefter blev forhøjet med ½ mill. kr. og ved lov nr. 171 af 29. april 1960 med yderligere 1 mill. kr. til i alt 3½ mill. kr.

Der er grund til at nævne, at rådighedsbeløbet i 1952 blev fastsat efter et skøn under hensyn til den da herskende økonomiske situation, og det må stærkt understreges, at de senere forhøjelser af rådighedsbeløbet i alt væsentligt kun har tjent til at opretholde den realværdi, som summen havde